ΕΤΟΣ Γ[illegible] ΒΑΡΝΑ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1893.—ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΡΙΘ. 299

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ετησία . . . [illegible]
Εξάμηνος . . . 8

Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἀνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ὀδησσοῦ»

Παρίσιοι 25 Νοεμβρίου 1893.

ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟΡΩΣΣΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ- Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Διατελοῦμεν εἰσέτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν γαλλορωσσικῶν ἑορτῶν περατωθεισῶν πρὸ ἡμερῶν, αἵτινες ἐτίμησαν τὴν Γαλλίαν διά τε τὴν τάξιν μεθ' ἧς διεξήχθησαν καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν μεθ' ἧς διετρανώθησαν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ρωσσίας ἐπὶ δεκαήμερον διατέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς φιλίας καὶ τῆς παροιμιώδους γαλλικῆς φιλορροσύνης ἐκ μέρους τοῦ τε λαοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν, ἐπὶ δεκαήμερον διεδέχοντο ἄλληλα τὰ γεύματα καὶ δεῖπνα καὶ λεμβοδρομίαι καὶ ἱπποδρομίαι καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις πρὸς τιμὴν των ἐδόθησαν, ἑκάστη δὲ ἐμφάνησιζαὐτῶν πανταχοῦ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, Λυῶνος καὶ Τουλῶνος ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημεῖτο, χωρὶς νἀπαριθμήσω τὸ πλῆθος τῶν προσενεχθέντων δώρων ἐν πολυτελείᾳ καὶ χλιδῇ ἀνεκρράστῳ. Σπανίως ἐνθυμοῦνται οἱ ἐν Παρισίοις τοιαύτας ἑορτὰς οὔτε ἀπὸ πεντηκονταετίας εἰς ἃς τέρμα ἔθηκεν ἡ ἐν Τουλῶνι ἀντεπίσκεψις τοῦ προέδρου Καρνὼ ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς ναυτικῆς μοίρας, ὡς κορωνὶς δὲ ὑπῆρξεν τὸ πρὸς τὸν πρόεδρον εὐχαριστήριον τηλεγράφημα τοῦ Τσάρου, καὶ ἐμμέσως πρὸς ἁπάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις τῆς Γαλλίας, ἐν ᾧ οἱονεὶ ἐπικυροῖ τὴν φιλικὴν ἕνωσιν τῶν δύο κρατῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ παγιώσεως τῆς εἰρήνης. Τὸ τηλεγράφημα ἐσχολιάσθηλίαν εὐμενῶς ὑπὸ σύμπαντοστοῦ τύπου καὶ ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσινὥστεἀρκούντωςδικαιῶ ἐμαυτὸνἀναγράφοντά ὅτι διατελοῦμεν ὑπὸ τὸκράτοςτοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἑορτῶν ἢ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ γαλλορωσσικὴ ἕνωσις ὑφίσταται κατ' οὐσίαν ἤδη συσφιγχθεῖσα ἔτι μᾶλλον κατόπιν τῶν ἑορτῶν καὶ ὑπὸ ἐπισήμων βεβαιουμένη προσώπων, ὡς ἐξάγεταικαὶἐκτῶν λόγων τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τῆς νέας βουλῆς εἰπόντος ἅμα τῇ ἐνάρξει ὅτι οὐδέποτε ἡ βουλευτικὴ σύνοδος ἤρξατο ἐργασιῶν ὑπὸ καλλιτέρους, ἡ γαλλικὴ δημοκρατία κατόπιν θριαμβευτικῶνἐκλογῶν ὑπὲρ αὐτῆς γηθοσύνως ἐδεξιώσατο τοὺς ἀντιπροσώπους ἰσχυροῦ μονάρχε μεθ οὗ, ἄρρηκτος φιλία ἐπὶ σκοπῷ διατηρήσεως εἰρήνηςτὴν συνδέει.» Οθεν ἐκεῖνο ὅπερ ἅπας ὁ ξένος εὐρωπαϊκὸς τύπος λόγον ποιούμενος περὶ τῆς προσεγγίσεως ἐφαίνετο μὴ θέλων νὰ ἐννοήσῃ, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἕνωσις ἢ συμμαχία (ὅπως θέλουν οἱ Γάλλοι) μεταξὺ μοναρχικοῦ κράτους καὶ μιᾶς δημοκρατίας, οἱ Γάλλοι κινούμενοι ἴσως ὑπὸ τοῦ φύβου ἀπομονώσεως, φαίνονται καταινοοῦντες βαθύτατα ἂν ἐπιτρέπηται νὰ κρίνῃ τις ἐκ τῆς ἐνθουσιώδους πρὸς τοὺς Ρώσσους γενομένης ὑποδοχῆς καὶ δεξιώσεως.

Ἡ ἐν Ελλάδι ὑπουργικὴ κρίσις ἡ λήξασα διὰ τῆς ἐκ νέου ἀναρρώσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα τύπου γενικῶς ἐκρίθη καλῶς. Ὁ «Figaro ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκθέτων τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἀποφαίνεται μετ ἐλπίδος περὶ τῶν νέων οἰκονομικῶν μέτρων εὐχόμενος πρὸς τοῖς ἄλλοις «ὅπως ἐξέλθῃ τῆς οἰκομικῆς κρίσεως εὐκόλως ἔθνος ὅπερ τοσαύτας κέκτηται παρὰ τοῖς Γάλλοις συμπαθείας». Ἡ παράδοξος αὕτη τροπὴ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου ἀείποτε δυσμενοῦς πρὸς τὸν κ. Τρικούπη θεωρούμενον ὡς ἀγγλόφιλον, πρέπει ἄραγε νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐν μέλλοντι πολέμῳ κατὰνάγκην θὰ συμπράξῃ ναυτικῶς μετὰ τῆς διπλῆς συμμαχίας καὶ μάλιστα ἀφοῦ μετὰ πεποιθήσεως ἀνεγράφη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ νῦν ἐνΠειραιεῖ εὑρισκόμενος ναύαρχος Avellan διαπραγματεύεται μετὰ τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν παραχώρησιν τῆς νήσου Μήλου ἢ Πάρου ὡς ὁριστικοῦ λιμένος πρὸς ἐγκατάστασιν μονίμου μοίρας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Οπως ποτ᾽ἂν ᾖ ἡ νέα ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ εὕρῃ τὴν φορὰν ταύτην πεφραγμένα τὰ ὦτα τῶν παρισινῶν τραπεζιτῶν, ὅπερ συνέβη τὸν παρελθόντα Μάϊον, πρός σύναψιν δανείου ἐὰν σκέπτηται διὰ δανείου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν της.

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐδόθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κλασικοῦ θεάτρου τῆς "Γαλλικῆς Κωμῳδίας„ (Comedie Français) τὸ ἀριστούργημα τοῦ Σοφοκλέους πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον. Ἀπὸ ἡμερῶν αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ ἐδημοσίευσαν μακροσκελεῖς ἀναλύσεις μετ' εἰκόνων τῆς τραγῳδίας ὑπό τε δραματικὴν καὶ καλλιλογικὴν ἔποψιν. Ἡ ἔμμετρος μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ δημοσιογράφου καὶ φίλου ἐπιστηθίου τοῦ Οὐγὼ κ. Λυγούστου Βάκκελω, τὰ δὲ χορικὰ ἐμελοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου μαεστροῦ Sain Säens τοῦ συνθέτου τοῦ λαμπροῦ μελοδράματος "Σαμψὼν καὶ Δαλιδά.„ Ἡ παράστασις διεξήχθη μετὰ θαυμαστικῆς ἐπιτυχίας ἐν μέσῳ τοῦ καλλιτέρου ἀκροατηρίου. Οἱ καλλίτεροι ἑταῖροι τοῦ θιάσου ἔλαβον μέρος. Ὁ παγκοσμίου φήμης ἀπολαύων Mounè Soulⅈ ὑπεκρίθη τὸν Κρέοντα, ἡ δὲ κ. Barthet τὸ τῆς "Αντιγόνης.„ Ὁ ὑποκρινόμενος τὸν Κρέοντα ἦρε θρίαμβον ἀληθῆ, ἀπαράμιλλος τὴν στάσιν, τὸν τόνον, τὴν πλαστικότητα κατὰ τὴν σιγμὴν τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν σκηνὴν κρατῶν ἐν χερσὶ τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ του Αἵμονος. Απαξ ὁ τύτος ἐν ὁμοθυμίᾳ ἐπαινεῖ τὴν διεύθυνσιν ἐπὶ τῇ παροχῇ παραστάσεως κατ' ἐξοχὴν καλλιτεχνικῆς. "Επαινος ὀφείλεται τῇ «Γαλλικῇ Κωμῳδίᾳ„ γράφει ἡ Ηχὼ τῶν Παρισίων διὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῆς εἰς τὴν Ελληνικὴν τέχνην ἥτις εἶνε ἀνέφικτος ἥτις ἀπομένει πάντοτε παράδειγμα μοναδικὸν διὰ τῆς ἀπολύτου ἁρμονίας διὰ τῆς διαυγείας τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἐκφραστικότητος. Οὐδέποτε σύμπτωσις τῆς καλλιεπείας καὶ τῶν ὡραίων ἰδεῶν ὑπῆρξε τόσον ὑψηλὴ καὶ θαυμασία, συνάμα δὲ καὶ ἁπλή. Σχεδὸν παρ' ὅλοις τῆς μεταγενεστέροις ποιηταῖς τοῦ Σοφοκλέους ὑπάρχει ποιά τις δυσαναλογία μεταξὺ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἰδέας καὶ τῆς γλώσσης, τοῦ ρήματος. Τινὲς κάτοχοι ἰδεῶν δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι κατάλληλον, ἕτεροι ἐδημιούργησαν τύπους ἀνωτέρους πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξὼν ἐξηρτῶντο. Διὰ τοὺς ἔχοντας τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀναγνώσωσιν ἐν πρωτότῳ τὴν "Αντιγόνην» ἡ γλῶσσα αὐτῆς εἶναι θεσπεσία. Οὐδαμοῦ ἐν οὐδεμιᾷ φιλολογίᾳ δὲν ἀνευρίσκει τις διάλογον ὅστις ἐπ' ὀλίγον νὰ πλησιάσῃ τὸ ὕψος τοῦ διαλόγου μεταξὺ Αντιγόνης καὶ Κρέοντος, τὴν τρικυμίαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ Αἵμονος ἐναντίον τοῦ πατρὸς του, τέλος τὸ συγκινητικὸν τῆς σκηνῆς τοῦ Κρέοντος φέροντος τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ του αὐτοκτονήσαντος ἕνεκεν ἀπελπισίας ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Αντιγόνης. — Περὶ τῆς μεταφράσεως ἐγράφη ὅτι εἶνε καλλίστη, περιδέτης μουσικῆς ἀνταξία τοῦ ὅλου ἔργου. Τὸ ἔργον κατόπιν τῆς τόσης ἐπιτυχίας μετὰ τοῦ πέρυσι δοθέντος «Οἰδίποδος Τυράννου» καθίσταται ἐν τῶν προσφιλεστέρων τῆς Παρισινῆς κοινωνίας θεαμάτων.

Ρ.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τὰ κατὰ τὴν αἰφνιδίαν ὑπουργικὴν ἐν Ιταλίᾳ κρίσιν αἱ τελευταῖαι αὐστροουγγρικαὶ ἐφημερίδες ἐκθέτουσιν ἐν μακροῖς τηλεγραφήμασιν ἐξ ὧν σταχυολογοῦμεν τὰ ἑξῆς:

—Ἡ βουλὴ ἐπανέλαβε σήμερον τὰς ἐργασίας διάδρομοι καὶ αἴθουσα πλήρεις, πάντες οἱ ὑπουργοὶ παρόντες,ὡς καὶοἱ προκάτοχοιΚρίσπης, Νικοτάρας, Ρουδίνης. Μετὰ τὴν ἔναρξιν ὁ βουλευτὴς Ἰμβριάνης διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ νῦν ὑπουργείου ὡς ὠθήσαντος τὴν Ιταλίαν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας καὶ συνιστᾷ παρατομπὴν εἰς δίκην. Εἶτα οἱ ὑπουργοὶ καταθέτουσι διάφορα νομοσχέδια καὶ ὁ Βρὶν πρασίνην βίβλον.

Ακολούθως ὁ πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κατέθηκε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐσφραγισμένην μετὰ παραρτημάτων. Συζητήσεως γενομένης ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν· ζητοῦσι δὲ τὸν λόγον πολυάριθμα μέλη τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ ὁ πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 9 καὶ 40 ἐν μέσῳ μεγάλου θορύβου καὶ συριγμῶν.

Βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς βουλευτὰς ἡ ἐν τῇ ἐκθέθει δήλωσις ὅτι πολλὰ σπουδαῖα τῶν κατασχεθέντων ἐγγράφων τοῦ Ταλόγκου δὲν παρεδόθησαν ταῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς καὶ ὅτι ἡ δίκη τῆς «Ρωμαϊκῆς Τραπέζης» θὰ προελάμβανε διάφορον τροπὴν, ἂν αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἠδύναντο νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν ἐλευθέρως.

Ὁ Νικοτάρας, Σὰν Δονᾶτος, Καρδούκης καὶ ἄλλοι φαίνονται κατεστραμμένοι, ὡς πρὸς τὰς τοῦ Γιολίττη, Γρικάλδη καὶ Λακάβα ὑποψίας ἡ ἔκθεσις παραπέμπει εἰς τὰ παραρτήματα. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ὁ Καβαλλότης ἐζήτησε τὸν λόγον, ὁ δὲ πρόεδρος Ζαναρδέλλης ἀρνεῖται, πεντήκοντα δὲ φωνοῦσι «πῶς; ποῦ εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου! Δὲν εὑρισκόμεθα ἐν παραδόσει μαθητῶν. Πανταχόθεν κραυγαὶ ἄγριαι· ὁ πρόεδρος λαμβάνων τὸν πῖλον τρέπεται εἰς φυγὴν, ἐν ᾧ τὰςπυγμὰς ἐπιδεικνύοντες ἀκολουθοῦσι ἐν ταραχῇ πολλοὶ ἐκ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ τινες τῆς δεξιᾶς.

Ἡ ἄκρα ἀριστερὰ διαννοεῖται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τοῦ ὑπουργείου.

'Εν Βάρνῃ 23 Νοεμβρίου 1893

Ο ΔΙΠΛΩΜ. ΜΝΗΜΩΝ ΚΑΙ Η „ΟΔΗΣΣΟΣ"

'Ενθυμοῦνται ἴσως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ὅτι ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 283 καὶ 284 τῆς «Ὀδησσοῦ» ἀνεπτύξαμεν καὶ συνεζητήσαμεν τὸ ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου καὶ περισπουδάστου ἀττικοῦ συναδέλφου «Διπλωματικοῦ Μνήμονος„ ὑποκινηθὲν ζήτημα, λαβόντος ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐν τῇ «Ὀδησσῷ» ἀναγγελίας ὅτι ὁ ἑλλὴν μητροπολίτης Βάρνης εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἐνταῦθα βουλγαρικὸν ναόν, προσεφώνησε δὲ τῇ Α. Β. Υ. Δὲν ἠδύνησε τότε ἡ προσφιλὴς συνάδελφος ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον καὶ λογικὸν τῶν ἡμετέρων ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνατροπὴν αὐτῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἅπαξ ἀπροδοκιμασίας τῆς παρατόλμου καὶ ἀντιθρησκευτικῆς(!)συμπεριφορᾶς τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Βάρνης κ. Πολυκάρπου. 'Εκ καθήκοντος λοιπὸν προκαλούμενοι ἐπιχειροῦμεν δευτέραν καὶ τελευταίαν εὐγενῆ συζήτησιν μετὰ τοῦ ἄλλως ἐγκρίτου καὶ ἐθνικωτάτου «Διπλωμ. μνήμονος».

Ἡμεῖς καίπερ πολλάκις ἀνέγνωμεν τὴν προμετωπίδα τῆς συναδέλφου, ἐξῆς δῆλον γίνεται ὅτι οὐχὶ μόνον διπλωματικὸν ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὸν ἅμα ὄργανον εἶνε, ἐν τούτοις ἐπιμένομεν ὑπονοοῦντες καὶ αὖθις ὅτι μόνον ὁ "διπλωματικὴν καὶ πολιτικὴν ἔποψιν ἐξετάζει τὸ ζήτημα, ὡς ἐγράφομεν ἐν τοῖς πρώτοις ἄρθροις ἡμῶν, διότι ἄλλως παραδεχόμενοι ὅτι καὶ ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν συνεζήτησε καὶ συζητεῖ τὸ ζήτημα ὡς φρονεῖ εἴμεθα ἠναγκαζμένοι νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι οὐχὶ μόνον «διπλωματικὴν, ἀλλὰ καὶ ὡς θρησκευτικὴν ἀφετηρίαν ἐξέλεξε ἀστόχως τὴν πρᾶξιν τοῦ μητροπολίτου Βάρνης.

Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ μακρηγορήσωμεν,μηδὲ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις νὰ ἐπαναλάβωμεν,σήμερον ἐν συντομίᾳ ἀναιροῦμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς συναδέλφου.

Μᾶς παραπέμπει ὁ ἰατρὸς συνάδελφος ὅπως μελετήσωμεν τοὺςθεολόγους καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνόδων τῆς Ἐκκλησίας· ἡμεῖς εὐτυχῶς ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη διδαχθέντες τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐμελετήσαμεν ἀρκούντως τὸ πνεῦμα τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας. Ὑπὸ καθαρὰν οὕτως εἰπεῖν θρησκευτικὴν ἔποψιν ἡ συνάδελφος ἔχει πληρέστατα ἄδικον ν' ἀντιφρονῇ· ἀλλ' ἀνωφελὴς θὰ ἦτο, ἐν μέρει δὲ ἐπιβλαβής καὶ δὴ ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν ἡ εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Μόνον ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἠδύνατό τις νὰ δικαιολογήσῃ ἐν μέρει τὴν ἐπιμονὴν τῆς προσφιλοῦς συναδέλφου.

Οσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς Αρμενίους, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς προϋβάλομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὡς ἐπιχείρημα περὶ τῆς ἐπιτρεπομένης ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας ἐπὶ τῇ εὐαγγελικῇ ἐλπίδι τῆς "ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν» ἀπατᾶται φρονοῦσα ὅτι «δὲ ἡμᾶς δὲν εἶναι ἀλλόθρησκοι„ καὶ ὅτι μόνον ζήτημα διατυπώσεων ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς ἀρμενικῆς ἐκκλησίας. Εἶναι δυστυχῶς καθαρῶς ἀλλόθρησκοι, ὀπαδοὶ τῶν αἱρετικῶν μονοφυσιτῶν, ἀδιάφορον ἂν ἔνεκεν παρεννοήσεων ἐπῆλθε τὸ μεταξὺ χάσμα.

Ὅλαι αἱρέσεις προῆλθον ἐκ παρεννοήσεων καὶ ὅλοι οἱ μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν χωρισμοὶ προῆλθον ἐκ παρεννοήσεων! Ἐρωτῶμεν ἂν ἐπιτρέπηται εἰς ὀρθόδοξον νὰ κοινωνήσῃ τῶν μυστηρίων τῆς ἀρμενικῆς ἐκκλησίας καὶ τ' ἀνάπαλιν! οὐχὶ βεβαίως, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι εἶναι «ἑτερόθρησκοι». Αὕτη εἶναι ἡ γυμνὴ ἀλήθεια. Ὥστε οἱ Αρμένιοι δυστυχῶς εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀλλόθρησκοι, τὸ δὲ σύγγραμμα τοῦ μακαρίτου Ηρακλείας Γρηγορίου, συγγραφέντος ὅταν ὁ ἀποθανὼν συγγραφεὺς αὐτοῦ κατεῖχε τὴν ἐπαρχίαν Χίου οὐδεμίαν «δογματικὴν„ σημασίαν ἔχει πρὸ τῶν κανόνων καὶ τῶν περὶ τριάδος δογμάτων τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας.

Ἡ πρᾶξις τοῦ Μητροπολίτου Βάρνης δὲν εἶναι ἀντιθρησκευτική, διότι εἰσῆλθεν ἁπλῶς ὡς ἀντιπρόσωπος κοινότητος ἐγχωρίου ἰθαγενείας, οὐχὶ δὲ ὡς ἱεράρχης. Ἡ κώφευσις εἰς τὰς γινομένας προσκλήσεις θὰ ἠρέθιζε τὰ φυλετικὰ πάθη καὶ θὰ ἐδημιούργει βαθμηδὸν ζητήματα σοβαρά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ λύσωσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φλογερὰ ἄρθρα ἐφημερίδων...

Επαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἐπωφελεστέραν μέθοδον ... πολιτικὸν δὲ καθῆκον καὶ ἐθνικὸν συμφέρον ἔχομεν νὰ ἀκολουθῶμεν μετριοπαθεστέραν ἄγουσαν ἐμμέσως καὶ διὰ πλαγίων μέσων εἰς τὴν διάσωσιν τῶν πατροπαραδότων κειμηλίων ἡμῶν.

«Ἔξω ἀπ' τὸ χορὸ, πολλὰ τραγούδια λέγουν„. Η κοινὴ αὐτὴ παροιμία εἶνε ἡ κατακλεὶς τῶν ὀλίγων γραμμῶν, τὰς ὁποίας ἐξ ἀφορμῆς ἐχαράξαμεν!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΒΑΤΕΜΒΕΡΓ

Ο ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Ημερησίων Νέων» ἀναφέρει ὅτι πρό τινων ἐτῶν ὁ ἀποθανὼν πρίγκηψ Αλέξανδρος Βάτεμβεργ εἶχε μεταβῇ εἰς Παρισίους, ὅπου εἶχε παραστῇ ὅλως ἀνεπισήμως κατά τινα ἰατρικὴν συνδιάσκεψιν τῶν ἰατρῶν Σαρκὼ καὶ Πεάν. Κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν δύο τούτων διασήμων καθηγητῶν ὁ πρίγκηψ ἔπασχεν ἐξ ἐντερικῆς διαταράξεως, ἐγνώσθη δὲ προσέτι ὅτι ὁ ὀργανισμὸς αὐτοῦ εἶχε κακῶς

Εἷς ἐκ τῶν ὑπουργῶν τοῦ πρίγκηπος, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἀναχώρησιν αὐτοῦ, εἶχε διηγηθῇ εἴς τινα ἀνταποκριτὴν τῶν «Ημερησίων Νέων» ὅτι ἡ ἀσιραπιαία τοῦ πρίγκηπος πορεία ὑπεράνω τοῦ Αἵμου ὡς καὶ οἱ κόποι, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑποστῇ κατὰ τὸν σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον, εἶχεν ὑποστῇ κατὰ τὸν σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον, εἶχον προσβάλει αὐτὸν σπουδαίως καὶ παραβλάψει λίαν τὴν ὑγείαν αὐτοῦ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Αλλοτε ἐγράψαμεν ὅτι καθὰ ἔγραφον αἱ Εὐρωπ. ἐφημερίδες δὲν εἶχε γράψει ἀπομνημονεύματα ὁ μακαρίτης Α. Βάτεμβεργ· ἀλλ ἤδη ἡ «Σφομποδᾶ» γράφει ὅτι Ελλὴν δημοσιογράφος λαβὼν πρὸ τριετίας συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρίγκηπος Βάτεμβεργ διαβεβαιοῖ ὅτι οὗτος ἐγκατέλιπε σπουδαῖα ἀπομνημονεύματα, καθότι ἐν τῇ ρηθείσῃ συνδιαλέξει ὁ πρίγκηψ, τότε κόμης Χαρτενάου εἶχεν εἰπῇ μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: « Αφ ὅτου ἐγκατέλιπον τὴν πολιτικὴν κονίστραν, περιωρίσθην εἰς τὸ νὰ ἐπιβλέπω τὰ γινόμενα. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ ἔγραψα ἀπομνημονεύματα, ὧν γνῶσιν ἔχει ὁ πρώην γραμματεύς μου Γολιβήν, ἀλλὰ δὲνἐπιθυμῶ νὰ ἐκδώσω αὐτὰ ἐνόσῳ ζῶ· ἂν ἔπραττον ὅμως τοῦτο, ὁ κόσμος θὰ ἐμάνθανε παράδοξα πράγματα. Η δημοσίευσις τῶν ἀπομνημονευμάτων μου δύναται νὰ γείνῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου μόνον».

ΕΠΕΤΥΧΕΝ

Εὐχαρίστως γράφομεν ὅτι ὁ κάλλιστος φίλος ἡμῶν κ. Θεόδωρος Αϊδάζογλους ἔμπειρος φαρμακοποιὸς ὑποστὰς ἐν Σοφίᾳ αὐστηρὰς ἐξετάσεις θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς, ἔτυχε πτυχίου ἐπιτρέποντος αὐτῷ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐξέσκησιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. Η «Οδησσὸς» ἀπονέμει αὐτῷ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια.

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Μετὰ χαρᾶς ἀναφέρομεν μίαν ἀπόδειξιν ὅτι δὲν θὰ ....ἀποβλακωθῶμεν· προσεχῶς! Τῷ ὄντι ὑπάρχει κίνδυνος μήπως ἕνεκεν τῆς περὶ τὸ καλὸν ἀβελτηρίας καὶ ψυχρότητος ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς παρατηρουμένης φιλολογικῆς ἀκινησίας κόι ναρκώσεως, ... λησμονήσωμεν ὅτι εἴμεθα ἄνθρωποι! Πολλάκις ἐθίξαμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ πάντοτε ἀνωφελῶς, ἡ δὲ φωνὴ ἡλῶν ἦν φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ανευ σωματείων, ἄνευ συλλόγων, ἄνευ θεάτρου, ἄνευ μουσικῆς ὁ ἄνθρωπος ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχέγονον αὐτοῦ κατάστασιν, τὴν θηριώδη, ἀποσκληρύνεται δὲ τὸ πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ πᾶν εὐγενὲς αἴσθημα.

Μία μόνον παρήγορος ἀκτὶς ἐπεφάνη καὶ ἡ ἀκτὶς αὕτη εἶνε ἡ ἵδρυσις «Φιλαρμονικῆς ἑνώσεως» ὀφειλομένη τῇ πρωτοβουλίᾳ ὀλίγων ὁμογενῶν φιλομούσων νέων καὶ ἔχουσα τὸν εὐρύτερον καὶ φιλανθρωπότερον σκοπόν!

Επικροτοῦμεν ἀνυποκρίτως τὴν ἐπιχείρησιν, συνιστῶμεν δὲ αὐτοῖς θάρρος καὶ ἐλπίδα, διότι τὰ μεγαλήτερα ἔργα συνετελέσθησαν διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ πρωτοβουλίας ὀλίγων νέων· ἡ ἵδρυσις τῶν μεγαλειτέρων συλλόγων, διαφόρων μεγαλωνύμων ἑταιριῶν, ἡ ἵδρυσις τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας ἀπεφασίσθη ἔν τινι ὑπογείῳ καπηλείῳ τῶν Παρισίων ὑπό τινων θερμοκεφάλων νέων! — Αὕθις συνιστῶμεν θάρρος, δραστηριότητα καὶ ἐλπίδα εἰς

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(συνέχεια καὶ τέλος)

Κοὶ ὄπισθεν αὐτῶν θὰ ἴδητε διαβαίνουσαν κυρίαν τινὰ ἀποπνέουσαν ὅλην τὴν χάριν τῆς παρισινῆς κομψότητος, λαλοῦσαν ἀπταίστως τὴν γαλλικὴν πρὸς νεάνιδα ἥτις στρέφει τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλμούς της καὶ νομίζεις ὅτι ἡ ψυχή της πετᾷ πρὸς τὸν διερχόμενον ἐφ' ἁμάξης γραμματέα πρεσβείας τινός. Πέριξ αὐτῶν συνωθοῦνται ζωηροὶ φοιτηταὶ ἐν κραυγαῖς συζητοῦντες περὶ τῆς κυρίας Παρασκευοπούλου ἢ περὶ τῆς κυρίας Βερώνη καὶ νεαραὶ μοδιστρούλαις καὶ τροφοὶ μετὰ τῶν νηπίων, κάτωθι δένδρου τινός, ἰατρός τις μὲ τὴν ἀπαραίτητον ρεδιγκόταν, μὲ τὰ γένεια κεκαρμένα κατὰ τὸν συρμὸν τοῦ 'Ερρίκου τετάρτου, ἔχει συλλάβει κάποιον φίλον του ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀριθμεῖ καὶ κατατάσσει τοὺς βουλευτὰς κατὰ πολιτικὰς μερίδας, προσπαθῶν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἐνῷ ὁ φίλος του τὸν προσβλέπει μὲ ὄμματα εἰρωνικὰ καὶ μὲ μειδίαμα ἕτοιμος ὢν νὰ ἐκσπάσῃ εἰς γέλωτα. Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ λαλοῦν ἐκεῖ, διέρχονται ἄπειροι καὶ φεύγουν, καὶ πάλιν ἔρχονται ἄλλοι, οἱ μὲν γυμνόποδες, οἱ δὲ καλαισθήτως ἐνδεδυμένοι, γέροντες καὶ νέοι, πλούσιοι καὶ πένητες πληροῦν τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἥτις περὶ τὴν 6—7 μ.μ. ὥραν κατέχεται ὑπὸ τοσούτου πλήθους καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ κίνησις τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν τροχιοδρόμων, ὥστε νομίζει τις, ὅτι δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς Αθήνας, ἀλλὰ μετεφέρθη αἴφνης εἰς ἑτέραν πόλιν, τριπλασίων τοὐλάχιστον κατοίκων.

Εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην προσδίδει πλειοτέραν μεγαλοπρέπειαν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τῶν καταστημάτων. Μέγα μέρος τῶν καταστημάτων τῆς ὁδοῦ ταύτης φωτίζεται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, αἱ βιτρίναι τῶν καταστημάτων φαίνονται ὡς τόσοι φανοί, οἵτινες προέχουσι τὸ φῶς των εἰς τὰ βρίθοντα κόσμου πεζοδρόμια. Αν τὰ καταστήματα ταῦτα ἔμενον ἀνοικτὰ μέχρι τῆς 10 μ. μ., θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ νυκτερινὸν κόμμα. Αλλὰ τὴν 7 μ. μ. ὅλα τὰ καταστήματα κλείουν, αἱ ὠχραὶ πυγολαμπίδες, αἵτινες περνοῦν διὰ φανάρια, τρεμοσβύνουν, τὸ πλῆθος ἀπέρχεται καὶ ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. σπάνιοι εἶνε οἱ διαβάται, οἵτινες διέρχονται ἐκεῖθεν. Ερημία καὶ ἡσυχία ἐπικρατεῖ καὶ κάπου κάπου διακρίνει ὁ νυκτερινὸς διαβάτης νυσταλέον τινὰ κλητῆρα, πάσχοντα νοσταλγίαν πρὸς τὴν ταβέρναν.

'Ολιέγ.

τὸ Προεδρεῖον τῆς «Φιλαρμονικῆς ἑνώσεως», τοῖς δὲ λοιποῖς, ὅπως δι' ἐλαχίστων συνδρομῶν (ἓν λέβον κατὰ μῆνα) συντελέσωσι πρὸς ἐδραίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ συλλόγου.

* * *

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Σήμερον δημοσιεύομεν ἀνταπόκρισιν τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ, ὅστις ἀσθενήσας ἐπὶ μακρὸν εἶχε διακόψει τὴν μεθ' ἡμῶν ἀλληλογραφίαν. Ἡ «Ὀδησσὸς» ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς ἐπὶ τῇ συνεχίσει τῶν ἀνταποκρίσεων αὐτοῦ, τὰ συγχαρητήρια δὲ ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει.

* * *

ΗΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἡ «Ὀδησσὸς» πρώτη ὅλων τῶν ἐφημερίδων ἔχουσα θετικὰς καὶ βεβαίας πληροφορίας ἐκ Σοφίας ἀνήγγειλε πρὸ μηνὸς σχεδὸν τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Ζίβκωφ· μυρία τότε σχόλια, διαψεύσεις δὲ ἐκ μέρους πολλῶν συναδέλφων. Ἡμεῖς ἐν τούτοις ἐπεμείναμεν τότε, βέβαιοι ὄντες περὶ τῆς ἀληθείας. Ἤδη καὶ αὐτὴ ἡ «Σφοβοδᾶ» ἀναγγέλλει ὡς γενομένην δεκτὴν τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Ζίβκωφ· εἴχομεν δίκαιον διότι ἡ παραίτησις ἦτο οὐχὶ φήμη, ἀλλὰ γεγονός.

* * *

Α. ΜΑΤΣΑΣ

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» Ἀθηνῶν.

Ὁ εὐρωπαϊκῆς νῦν φήμης ἀπολαμβάνων εὐθαρσὴς ἐπιχειρηματίας, ὁ συντελεστὴς τῆς Κορινθιακῆς διώρυγος κ. Ἀντώνιος Μάτσας προσεκλήθη εἰς Βουλγαρίαν, ὅπως μελετήσῃ τὰ μεγάλα λιμενικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἡγεμονίας ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ, ἀναλάβῃ δὲ ἴσως καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν. Ἡ πρόσκλησις αὕτη τοῦ κ. Μάτσα τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴν μηχανικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ εὐοιώνως ἀναπτυσσόμενον παρ' ἡμῖν ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Γραφικὰ Νέα» δημοσιεύει νέαν πραγματείαν, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὸ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαυξήσεως τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας δυνάμεων. Ἡ πραγματεία αὕτη, προϊοῦσα συνεντεύξεως πρὸς πεπειραμένον περὶ τὰ ναυτικὰ ἄγγλον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν ἐγκαταλίπωμεν τὴν ἐν Μεσογείῳ ἡγεμονίαν ἡμῶν, θὰ ᾖ τότε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ διατηρήσωμεν τὴν Ἰνδικήν. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ὁδὸς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος εἶναι δὶς μακροτέρα, οὕτω δὲ θὰ ἐπερτερῶσιν ἡμᾶς ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία, διερχόμεναι διὰ τοῦ Σουέζ.

Τὸ ναυτικὸν ἡμῶν πρέπει νὰ ἦναι πανταχοῦ ἰσχυρόν. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἡγεμονίαν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἂν ὁ στόλος ἡμῶν ἀσθενέστατος διατελῶν ἐν Μάγχῃ, ἀδύνατον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν μετὰ τῆς Μεσογείου συγκοινωνίαν ἡμῶν; Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ δαπανήσωμεν μέγα χρῆμα ἐν τῇ κατασκευῇ νέων πλοίων. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς θέλει πληρώσει πάντοτε προθύμως, ὅσον χρῆμα ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁ στόλος ἡμῶν διαμένῃ δὶς ἀνώτερος παντὸς στόλου δύο ἄλλων οἱωνδήποτε ἐθνῶν συνενουμένων.

Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ κρατήσῃ χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τὰ ταχύτερα τῶν ἐμπορικῶν τῆς Ἀγγλίας πλοίων καὶ νὰ μετατρέψῃ αὐτὰ εἰς καταδρομικὰ χάριν τῆς καταδιωκτικῆς ὑπηρεσίας ἢ πρὸς μεταφορὰν ζωοτροφιῶν καὶ στρατευμάτων, πρᾶγμα ὅπερ ἀπαιτεῖ μεγίστην ταχύτητα».

Ὁ ἄγγλος φιλελεύθερος πολιτευτὴς κ. Λαβουσὲρ, ὁμιλῶν πρό τινων ἡμερῶν ἔν τινι λέσχῃ τοῦ Λονδίνου περὶ τῆς ἐκστρατείας ταύτης, τὴν ὁποίαν μερὶς τοῦ ἀγλικοῦ τύπου ἀνέλαβεν ὑπὲρ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀγγλικοῦ στόλου, εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἀρκεῖ νὰ ᾖ μόνον ἱκανὸς πρὸς ἄμυναν, ἐχαρακτήρισε δὲ ὡς ἀποτελέσματα ἢ πολιτικῶν κομματικῶν βλέψεων ἢ λίαν ἐξημμένου σωβινισμοῦ τὰς προσπαθείας πάντων ἐκείνων, οἵτινες προσπαθοῦσιν ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ δημιουργήσωσι ναυτικὸν πανικόν, οὗτινος τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται πιθανῶς ἡ ὑπερβολικὴ δαπάνη τοῦ πολυτίμου χρήματος τοῦ φορολογουμένου λαοῦ.

* * *

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Τὰ ἑξεῖς λίαν κολευτικὰ περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Κονιὰκ Ἀνδρέου Π. Καμπᾶ γράφει ἡ «Φωνὴ τοῦ Σικάγου» Voiceof Chicago:

«Δὲν εἶναι ποσῶς ἀνάγκη νὰ διαπλεύσῃ τις τὸν Ἀτλαντικὸν, νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Ἰταλίαν, νὰ διέλθῃ τὴν Σουέζειον διώρυγα, καὶ διὰ Κύπρου, Κρήτης καὶ Μελίτης, νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος· δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγκύψῃ ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς τὴν σπουδαίαν τῆς ὡραιοτέρας τῶν γλωσσῶν, ἵνα ἀναγνώσῃ τὸν Ὅμηρον, τὸν Ἡσίοδον, τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Θουκυδίδην· ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀγοράσῃ μίαν δωδεκάδα φιάλας ἐκ τοῦ κονιὰκ τοῦ κ. Ἀνδρέου Π. Καμπᾶ, νεοέλληνος περιφήμου βιομηχάνου, νὰ πίνῃ ἐξ αὐτοῦ συνεχῶς μὲν ἀλλὰ μετρίως, ἵνα ἀπολαύσῃ περιοδικῶν ἐνοράσεων καὶ θεωριῶν τοῦ τε ἀρχαίου καὶ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ»,

* * *

ΤΑ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

Ἐκ Βελιγραδίου γράφουσι τῇ «Πολ. Ἀνταποκρίσει» διαψεύδοντες τὴν ἐν σερβικοῖς φύλλοις ἀναγραφεῖσα εἴδησιν ὅτι ἐν ξενοδοχείῳ τοῦ Σεμλίνου ὁ πρώην βασιλεὺς εἶχε παραγγείλει νὰ διατηρῶνται δι' αὐτὸν ἕτοιμα δωμάτια. Ὁ Μιλάνος ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν προτίθεται νὰ ἐγκαταλίπῃ τοὺς Παρισίους.

Ὡς πρὸς τὸν ἀντικαταστήσοντα τὸν πρωθυπουργὸν Δῶκιτς καὶ τοὺς συνυπουργοὺς αὐτοῦ πρόσωπα ὑπάρχει πλήρης βεβαιότης ὅτι ἀπολαύσουσι τῆς ὑποστηρίξεως ὅλου τοῦ ριζοσπατικοῦ κόμματος καὶ ἑπομένως οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος κρίσεως. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ τελικὴ ἐκδίκασις τοῦ ὑπουργείου Ἀβακούμοβιτς γενήσεται ὁριστικῶς μετὰ τινας ἑβδομάδας. Ὑποψήφιος ὑπουργὸς φέρεται ὁ Γροῦιτς, Βοὺιτς καὶ Νικολιτς. Λόγοι τοῦ μεταχηματισμοῦ εἰσὶν ὁ φόρος τῶν διατυλίων καὶ ἡ ὑγεία τοῦ Δῶκιτς.

* * *

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Περὶ τοῦ νέου Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Διονυσίου Στεράνου, ἅπασαι αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης πάσης ἀποχρώσεως κόμματος ἔγραψανλίαν εὐφήμως περὶ αὐτοῦ ὅπερ καὶ ἡμεῖς μετ' εὐχαριστήσεως μεταφέρομεν τὰς κατωτέρω γραμμὰς, εἰ καὶ ἐγράψαμεν ἄλλοτε περὶ αὐτοῦ.

«Ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τῶν κατωτάτων δικαστικῶν θέσεων ἀνῆλθεν ἐνωρίτατα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρεοπαγίτου χάρις εἰς τὴν ἔκτακτον εὐθύτητά του καὶ εἰς τὰς εὐρείας γνώσεις του. Γενόμενος διδάκτωρτοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετέβη εἰς Παρισίους ὅπου ἐπιτετραετίαν ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, ἐπανελθὼν δὲ, ἐν δ αστήματι ὀλιγωτέρῳ τῆς δεκαπενταετίας διῆλθεν ὅλα τὰ δικαστικὰ ἀξιώματα διατελέσας τελευταῖον δικαστικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. Διατελῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἀντεπροσώπευσε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἐν Αἰγύπτῳ, κατόπιν δὲ ἐπανειλημμένως διὰ τὴν πολυθρύλητον κληρονομίαν Ζάππα ἐν Βουκουρεστείῳ. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς δυσχερεῖς ταύτας ἀποστολὰς διεκρίθη διά τὴν πολυμάθειαν καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ ἀντίληψιν. Ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν διατελεῖ βουλευτὴς Ζακύνθου, ὅστις τὸν ἐξέλεξε δὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, νῦν δὲ καταλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἰδιαιτέρως ἐκτιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη οὗ ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν φίλος, ὁ μόνος δὲ ὑπουργὸς περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει δευτέρα γνώμη».

* * *

Ο ΑΒΕΛΑΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Βεβαιοῦται ἐπισήμως ὅτι ὀναύαρχος Ἀβελλὰν, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ μεταβήσεται προσεχῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα καθυποβάλῃ τῇ Α. Α. Μ. Σουλτάνῳ τὰ σέβη αὐτοῦ.

* * *

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει βασιλικὸν διάταγμα διαλαμβάνον περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν νῦν τιτλούχων τῶν μεγάλων θέσεων τῆς αὐλῆς ἢ εὐγενῶν ἐν πάσαις ταῖς ἐπισήμοις τελεταῖς ὡς: ἡ στέψις, ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λῆξις τῆς Βουλῆς, ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ αἱ ἐθνικαὶ ἑορταί. Ἡ οὐγγρικὴ κυβέρνησις θὰ παρίσταται κατὰ τὴν παραίτησιν τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Αἱ ἐπελθοῦσαι παραιτήσεις ὡς καὶ ἀλλαγαὶ αἱ ἀφορῶσαι τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν τάξιν τῆς

ΨΥΧΩΝ ΠΕΡΙΠΤΥΞΙΣ

III

(συνέχεια)

Ἐκ τῆς γνωριμίας ταύτης ἐλπίζω πολλὰ—ἴσως μίαν διὰ βίου φιλίαν καὶ σᾶς παρακαλῶ ἱκετευτικῶς, νὰ θεωρήσητε τὴν ἀσυνήθη ταύτης ἀρχὴν μόνον ὡς μίαν χαρμόσυνον ἐγγύησιν περὶ ἐπιτυχοῦς της ἐκβάσεως.

Διὰ μίαν ἐπείκῃ ἀπάντησιν ἀναμένει ἀνυπομόνως ὁ ἀλαθῶς ἀφωσιωμένος Ὑμῖν.

ἄγνωστος

V

Λίαν ἀξιότιμε φίλε!

Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν πρώτοις νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς ὑμετέρας ζωηρᾶς φαντασίας, σᾶς ἐθεώρησα πάντοτε ὡς λίαν συνετὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο μὲ λυπεῖ τόσῳ σοβαρῶς, ὅσῳ ν' ἀκούω ἕνα συνετὸν ἄνθρωπον ὅτι ἐμολύνθη ὑπὸ τοῦ ἀνοήτου νοσήματος τοῦ συρμοῦ, δηλ. τοῦ πνευματισμοῦ. Ἐπειτα ἔχω τὴν ζωηροτάτην ἐπιθυμίαν νὰ θεραπεύσω τὸν ἀσθενῆ, ὅπερ κατὰ περίεργον τρόπον εἶνε τόσῳ μᾶλλον δύσκολον, ὅσῳ μᾶλλον ἀνόητος — συγγνώμην, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐκφράσεως πρὸς τοῦτο, —εἶνεί ἀρχὴ τῆς ἀ-σθενείας.

Τούτου προρρηθέντος, θὰ γελάσητε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολὺ καὶ ἐκ καρδίας ἀκούοντες τὴν ἑπομένην ἱστορίαν, καὶ πιθανὸν καὶ νὰ ἀντλήσητε ἐξ αὐτῆς ἓν λίαν δραστήριον φάρμακον θεραπείας, ἀφοῦ πρῶτον ὑπερνικήσητε τὴν πρώτην πικρὰν γεῦσιν τοῦ ἰατρικοῦ γενναίως.

Νεαρά τις, κάπως μακρὰν τοῦ κόσμου ζῶσα χήρα συγκατατίθεται κατὰ τὴν ἀπόκρεων παρακινουμένη ὑπὸ τινος ἀρχαίου φίλου τοῦ ἀνδρός της ὅστις πανηγυρίζει τὴν μνηστείαν τῆς θυγατρὸς του ἐν τῇ οἰκίᾳ του διὰ τινος μεγάλου χοροῦ προσωπιδοφόρων, νὰ παρευρεθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἐν αὐτῷ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της, ὡραίου νεαροῦ μαθητοῦ τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ τιμήσῃ τὴν εὔθυμον οἰκογενειακὴν ἑορτήν. Ὁ εὔθυμος μαθητὴς τοῦ γυμνασίου, ἐνδεδυμένος ὡς κορασίς, εἶνε θελκτικὸς, κάμνει δὲ ἐν τῷ χορῷ ἀπείρους κατακτήσεις ὡς πραγματικὴ κόρη, καὶ ἐπὶ τέλους κατενθουσιασμένος καὶ μεθύων ἐκ τοῦ καμπανίτου ἀπέρχεται ἐφ' ἁμάξης ἀνοικτῆς περιτετυλιγμένος μὲ τὸν μηλωτὸν καὶ φιλαρέσκειαν προδίδοντα μανδύαν τῆς ἀδελφῆς του εἰς τὴν οἰκίαν του ἦτο δὲ νὺξ καὶ νὺξ χειμερινή, ἀλλὰ ἠπία.

Καὶ ἰδού! Ἐπὶ τῆς γεφύρας Κ . . . οἱ ἀπαστράπτοντες ὀφθαλμοὶ τοῦ μαθητοῦ τοῦ γυμνασίου κάμνουσι μίαν περίεργον κατάκτησιν!!! Ἡ νεαρὰ χήρα μετ' ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον λαμβάνει μίαν λίαν ἀστείαν ἐπιστολὴν παρά τινος φίλου της, ἥτις ἀκατανικήτως γίνεται αἰτία, νὰ δώσῃ εἰς τὸν καλὸν τοῦτον φίλον ἓν μάθημα διὰ τὸ ὁποῖον οὗτος θὰ εἶνε τόσῳ φιλόφρων, ὥστε νὰ μὴ δυσαρεστηθῇ.

(ἀκολουθεῖ)

διαδοχῆς τοῦ θρόνου ἀπὸ τοῦ 1723 θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὴν οὐγγρικὴν κυβέρνησιν ἐπιτρέπεται νὰ ποιήσηται μεταγενεστέρως προτάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ τὴν διαρκῆ ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ ἐν Οὐγγαρίᾳ.

*
* *

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις παρὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν διαβεβαιοῖ ὅτι ἡ μεταξὺ Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου ἀνοιχθεῖσα νέα θαλασσία ὁδός, ἡ διώρυξ τῆς Κορίνθου ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ τῆς 28 παρελθόντος ὀκτωβρίου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ σημεῖον νέας περιόδου οὐ μόνον εἰς τὴν διὰ τῆς συγκοινωνίας ἐξυπηρετουμένην ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ συναλλαγὴν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν καὶ τὰς ἐνδεχομένας περιπλοκάς. Βεβαιότατον τυγχάνει ὅτι πᾶν πολύτιμον τῷ μὲν δυνατῷ καὶ τὴν κατάλληλον κάρπωσιν ἔχοντι καὶ ἐξησφαλισμένην ἀπορέρει ὠφέλειαν, τῷ δὲ ἀδυνάτῳ μᾶλλον μερίμνας κ.ἰ κινδύνους. Τί συμβήσεται ὅταν ἐχθρικὸς στόλος θελήσῃ νὰ διαπλεύσῃ ἢ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ διάπλουν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναγκάζεται ἕνεκα τούτου νὰ λάβῃ δαπανηρὰ προφυλακτικὰ μέτρα καὶ νὰ ριθμίσῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν πολιτείαν αὐτῆς πρὸς τοὺς πιθανῶς θελήσοντάς ποτε νὰ καταλάβωσιν ἢ ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ελλάδος νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν ναυτιλικὴν ταύτην ὁδόν. Ωστε, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν τοιούτων φροντίδων ζήτημα ἀπομένει κατὰ πόσον αἱ συναλλακτικαὶ ὠφέλειαι ὑπερτερήσωσι τὰς πολιτικὰς μερίμνας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Κατὰ τὴν "Πατρίδα» Βουκουρεστίου τὴν 22 ὀδεύοντος μηνὸς ἐν τῷ ἐφετείῳ Βουκουρεστίου διεξήχθη ἡ δίκη τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἐκ προοιμίων ὁ δικηγόρος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ Βοερέσκος ἀπῄτησεν ὅπως τὸ Εφετεῖον ἢ πλῆρες. Ὁ πρόεδρος κ. Καντακουζηνὸς μὴ θέλων νὰ λάβῃ μέρος ἐξήγαγε κληρωτίδα καὶ ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Δούκα, ὅστις καὶ κατέλαβε τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου. Τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀντεπροσώπευον οἱ κ. κ. Κ. Βοερέσκος, Κόρνεα, καὶ Γκαρνέσκος. Τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ὁ κ. Αντωνέσκος. τοὺς δὲ κληρονόμους οἱ κ. κ. Γ. Τριανταφύλλου, Μαγιερέσκος, Γραδιστεάνος, Παουτσέσκος, Μισὶρ, Βασιλέσκος καὶ ἄλλοι.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Βοερέσκος ὅπως ὑποστηρίζῃ τὰς περὶ ἐγγυήσεως καὶ κατοχῆς αἰτήσεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Βοερέσκος διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδικαιοῦτο νὰ ἀρνηθῇ ἔναντι τῆς ρωμουνικῆς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυήσεως, ἀλλ' ὅτι ἐὰν τὸ Εφετεῖον ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ ρωμουνικοῦ Δημοσίου εἶναι ἕτοιμον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ Ανωτέρου δικαστηρίου. Ἐζήτησε δὲ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἐν ὀνόματι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅπως συμμορφωθῇ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκδοθησομένης ὑπὸ τοῦ Εφετείου ἀποφάσεως. Ὁ δικηγόρος τοῦ ρωμανικοῦ δημοσίου κ. Αντωνέσκος οὐδεμίαν ἀντέταξε πρὸς τοῦτο ἔνστασιν, ἰσχυρισθεὶς ἁπλῶς ὅτι ἡ Ελλὰς ὡς διάδικος παρίσταται ἐνώπιον τῆς ρωμουνικῆς δικαιοσύνης οὐχὶ ὡς κράτος, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦς ἰδιώτης ξένος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως ἀπαίτησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Μετὰ τοῦτο τὸν λόγον ἔλαβεν ἐκ μέρους τῶν κληρονόμων ὁ κ. Παουτσέσκος ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ συναίνεσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἤδη εἰς κατάθεσιν ἐγγυήσεως τυγχάνει ἐκπρόθεσμος, διότι ἅπαξ ἀρνηθεῖσα καὶ τεθεῖσα ἐκτὸς δίκης πρωτοδίκως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ Εφετείου καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ ἐφεσιβάλῃ ἀποφάσεις ἐν αἷς οὐδὲ κἂν μνεία γίνεται τοῦ ὀνόματος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ὁ δικηγόρος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Κόρνεα δευτερολογήσας ὑπεστήριξε διὰ νέων ἐπιχειρημάτων τὴν ἀγόρευσιν κοῦ κ. Βοερέσκου ἀποδείξας καὶ οὗτος ὅτι ἡ ἑλλην. κυβέρνησις ἀποσχοῦσα πρωτοδίκως οὐδὲν ἀπώλεσεν ἐκ τοῦ δικαιώματος αὐτῆς τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐντάσεις αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Εφετείου.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ δικηγόρος τῶν κληρονόμων κ. Τριανταφύλλου ὅστις λίαν μετριοπαθῶς ἐκφρασθεὶς εἶπεν ὅτι «λογικῶς μὲν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ Εφετείου ἅτε μὴ πρωτοδίκως ἐμφανισθεῖσα καὶ ἐπομένως ἐντελῶς ξένη εἰς τὰ πρὸς διεκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Εφετείου ζητήματα. Αλλ' ὅτι ἐὰν τὸ Εφετεῖον ἤθελε κρίνει ἄλλως οἱ κληρονόμοι θὰ ἔστεργον εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἀναβολάς. Ἀπὸ τοῦ 1889, εἶπον, ἤρξατο ἡ ἐν λόγῳ δίκη καὶ μετὰ πάροδον 5 σχεδὸν ἐτῶν ἡ δικαιοσύνη δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ οὐδὲ ἓν βῆμα ἐν ὑποθέσει ἐν ᾗ οὐ μόνον οἱ δικασταὶ καὶ οἱ κληρονόμοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ δικηγόροι εἶχον ἀπαυδήσει. Προσεφέρθη δὲ νὰ καταθέσῃ ἐξ ὀνόματος τῶν κληρονόμων τὸ διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὁρισθησόμενον ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως.

Μετὰ τὸν κ. Τριανταφύλλου ὁ κ. Η. Γραδιστεάνου λαβὼν τὸν λόγον προσεπάθησεν ἐπὶ τὸ δημοκοπικώτερον νὰ θίξῃ ἄλλας χορδάς. Τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐχαρακτήρισεν ὡς Μακκιαβελικὴν προσπαθοῦσαν νὰ τεθῇ μεταξὺ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων. Ανέφερε τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων Γεωργίου καὶ Καρόλου, ἐν Πατριωτικῇ δ' οὕτως εἰπεῖν συγκινήσει, προσεπάθησε νὰ ἐκτοπίσῃ τὰ νομικὰ ζητήματα, δικαίως δὲ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι εὑρίσκετο ἀγορεύων ἐπὶ πολιτικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ ἢ ἐνώπιον ἀνθρώπων τὴν τήβενον τοῦ δικαστοῦ φερόντων.

Ολα ταῦτα ὅμως ἡ διάτορος καὶ σθεναρὰ τοῦ κ. Βοερέσκου τελευταία ἀγόρευσις παρέσυρεν ὡς ἀθύρματα καὶ τοὺς τελευταίους ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Γραδεστεάνου. "Τίνες εἶσθε, λέγει, σεῖς οἱ ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐγγυήσεως; Μὴ δὲν εἶσθε ἐπ' ἴσης ξένοι; Μόνη ἡ Ρωμουνία ἤτοι ἐγὼ ὁ Ρωμοῦνος δικαιοῦμαι νὰ ζητήσω παρὰ τῶν ξένων ἐγγύησιν καὶ οὐχὶ σεῖς οἱ κάτοικοι τῶν Ιωαννίνων καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Μὶ γίνεσθε λοιπὸν ἀστεῖοι ἀναμιγνυόμενοι εἰς ζητήματα εἰς ἃ οὐδεμίαν ἔχετε δικαιοδοσίαν.

Αφετε τὴν δικαιοσύνην ἐλευθέραν νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ἡ Ελλὰς ὡς κράτος ὑποχρεοῦται, ὅ,τι ὡς ἰδιώτης θὰ ὑπεχρεοῦτο, δηλ. εἰς κατάθεσιν ἐγγυήσεως καὶ ἐὰν μὴ πράξασα τοῦτο πρωτοδίκως δὲν δικαιοῦται ἤδη νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εφετείου Μὴ προσπαθῆτε δὲ νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ διένεξιν ἥτις δὶ ἡμᾶς δὲν δύναται νὰ γεννήσῃ ἀπολύτως οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως.

Ο Εἰσαγγελεὺς τοῦ Εφετείου διὰ βραχέων ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Ελληνικὴ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως, ὅτι μὴ πράξασα τοῦτο πρωτοδίκως οὐδὲν ἐνώπιον τοῦ Εφετείου ἀπώλεσε δικαίωμα καὶ αἱ ἐφέσεις αὐτῆς εἰσὶ παραδεκτέαι.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ δικαστήριον ἀποσυρθὲν μετὰ ἡμισείας ὥρας σύσκεψιν ἀπεφάνθη ὅτι: Αἱ ἐφέσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεώς εἰσιν ἀποδεκταὶ καὶ ὡς πρὸς τό ζήτημα τῆς ἐγγυήσεως μετερρύθμισε τὴν πρωτόδικον ἀτόφασιν ἀντὶ 10000 φρ. νὰ καταθέσῃ μόνον φρ. 1000.

Ωρισε δὲ δικάσιμον πρός διεκδίκασιν τῶν ἄλλων προκαταρκτικῶν ζητημάτων καὶ τοῦ τῆς κατοχῆς τὴν 15ην Ιανβαρίου 1894, ὅπως οὕτω δοθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μέγας ἐπαρχιώτης κτηνοτρόφος ἐν Γαλλίᾳ ἐτηλεγράφησε πρὸς γνωστὸν ἐν Παρισίοις κτηνέμπορον ὡς ἑξῆς:

Στείλατέ μου ὅλους τοὺς χοίρους αὔριον εἰς τὸν σταθμόν. περιμένω καὶ σᾶς. Εγὼ δὲν θὰ ἔλθω σήμερον διότι τὸ πρὸ μεσημβρίας τραῖνον δὲν παίρνει βόας. Ἡ δουλειᾶς πάνε ἄσχημα ἐδῶ· ἂν αὐτοῦ ζητηθοῦν βούβαλοι καὶ ὄνοι, καὶ χρειασθῆτε τοιούτους, μὴ λησμονῆτε, παρακαλῶ, κ' ἐμέ.

(6) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (6)

ΜΗΤΡΥΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΟΝΗ

Αλλὰ κατανοῶ ὅτι θὰ ἦτο ἄδικον νὰ σᾶς κρατῶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐν ἀγνοίᾳ. Μὴ θυμώσητε κατ ἐμοῦ, Φρέδα, διότι παρασυρθεὶς ὑπ ἄλλων ἐδέχθην νὰ σᾶς — ἐξαπατήσω. Μετετέθην ὡς ἴλαρχος ἐν τῷ συντάγματι τοῦ πατρὸς σας! »

«Θεῖε Χάϊντς—εἶνε—εἶνε ἀράγε τοῦτο ἀληθές; »

«Μάλιστα, Φρέδα! »

Τότε θὰ ἔλθητε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς Χ, εἰς τὴν δευτέραν μας φρουράν; Ἀπέχει τέσσαρα μίλια ἀπὸ τῆς Ξ.. Αἱ λέξεις αὐταὶ ἐξηνέχθησαν ἀπὸ τοῦ ροδίνου παρθενικοῦ στόματος μετὰ τόνου δειλίας.

«Εἰς Χ; ὦ ὄχι ὁ πατήρ σὰς μοι ἔγραψε χθὲς, θὰ λάβω τὴν πέμπτην ἴλην, καὶ αὕτη εὑρίσκεται ἐν Ξ.

Τὴν πέμπτην ἴλην! ὦ οὐρανέ! Ακριβῶς εἰς αὐτὴν ἦτο ὁ κόμης Πλέσσεν, ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος! Εἶνε φοβερόν—ὁποῖον βασανιστήριον;—ὁ ἴλαρχός του!! —

Τὰ μῆλα—ἡ διδασκαλία τῆς ἱππασίας—τὰ πάντα ἐλησμονήθησαν. Σιωπηλὴ καὶ ὡς συνειδεῖα τὴν ἐνοχήν της, ἡ Φρέδα μετά τινα λεπτὰ διήνυε τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν ἄγουσαν ὁδὸν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ θείου Χάϊνις.

Τὸ νεαρὸν ζεῦγος προϋπήντησε σύνους ὁ πάππος καὶ εἶπε μετὰ βαθείας συγκινήσεως.

«Α τὴν δυστυχῆ, ἀγαπητήν μοι Αλεξανδρίνην—εἶνε πολὺ λυπηρόν. Πρὸ ὀλίγου ἦτο ἐδῶ ὁ ἰατρός, διεβεβαίου ὅτι ὁ Εβὺ πάσχει ὑπὸ διφθερίτιδος!»—

*
* *

Παρῆλθον τέσσαρες βαρεῖαι, πολυμέριμνοι ἡμέραι!!! Πόσῳ βραδέως παρέρχεται ὁ χρόνος, ὁσάκις ἡ διάθεσις ἡμῶν εἶναι καταβεβλημένη καὶ ἡ καρδία πιέζεται ὑπὸ μεριμνῶν!

Η Φρέδα ἐνόμιζεν, ὅτι οὐδέποτε ἐπὶ τῆς ζωῆς της εἶχεν ὑποφέρει τόσον, ὅσον κατὰ τὰς τέσσαρας ταύτας ἡμέρας Ο Εβὺ, ὁ ζωηρὸς, συμπαθὴς πενταετὴς Εβὺ ἦτο πολὺ ἀσθενὴς, καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου τοῦ ἰατροῦ, τὸν ὁποῖον ὁ πάππος προσεκάλλει καθ ἑκάστην ἀπὸ τῆς ἡμισυμιλίου ἀπεχούσης πόλεως, ἐφαίνετο ἐξόχως σκεπτική. Εὐθὺς ὡς ἡ ἀπαισία λέξις: διφθερίτις—ἠκούσθη ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀπεχώρησαν τὰ παιδία, καὶ ὁ ἐπταετὴς Χάντς Ερρῖκος κατῴκει ἤδη ὑπὸ τὴν πιστὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ροζαλίας ἐπάνω ἐν τῷ δευτέρῳ ὀρόφῳ, ὅσῳ τὸ δυνατὸν μακρὰν τοῦ δωματίου τοῦ ἀσθενοῦς. Κάτω ὅμως, παρὰ τὴν μικρὰν κλίνην τοῦ ἀγαπημένου παιδίου διέμενε καὶ ἐρρόντιζεν ἡ νεαρὰ μήτηρ ὅλως μόνη· πᾶσαν περιποίησιν τοῦ μικροῦ ἀσθενοῦς ἔκαμεν αὐτὴ ἡ ἰδία. Εκ λίαν εὐνοήτου φρογτίδος—καθ ὅσον καὶ εἰς τὴν Φρέδαν ἠδύνατο νὰ μεταδοθῇ ἡ νόσος—εἶχεν ἀπαγορεύσῃ καὶ εἰς αὐτὴν αὐστηρότατα τὴν εἴσοδον. Μόνον ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη ἐπεσκέπτοντο τὴν θυγατέρα των καὶ προσεπάθουν πάσῃ δυνάμει νὰ τὴν παρηγορήσωσι καὶ τὴν ἐνθαρρύνωσιν. Ο θεῖος Χάϊντς ἀνεχώρησε πράγματι τὴν κυριακὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐφαίνετο μεταβεβλημμένος— σύνοφρυς καὶ σιωπηλός. « Εν τῷ ἐπανιδεῖν ἐν Ξ, Φρέδα » τῇ εἶχεν οὗτος εἰπεῖ χωρὶς νὰ τὴν προσβλέψῃ καὶ μόνον ἐκ τῆς χειρός του παρετήρησεν ὅτι ὁ ἀποχορισμὸς τῷ προὐξένει κάπως λύπην. (ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΕΘΝΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ ΒΑΡΝΑ